

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1783/2003

z dnia 29 września 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej ustanowionych w art. 33 Traktatu należy wspierać politykę rozwoju obszarów wiejskich poprzez zwiększanie zakresu działań towarzyszących przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999⁴.
- (2) Wsparcie dla młodych rolników będących czynnikiem kluczowym dla rozwoju obszarów wiejskich, powinno być uznawane za priorytet. W celu ułatwienia młodym rolnikom podejmowania przez nich działalności i dostosowania strukturalnego ich gospodarstw, konieczne jest wzmocnienie wsparcia już przyznanego.
- (3) Należy zachęcać do szybszego tempa wdrażania norm wynikających z prawodawstwa wspólnotowego dotyczących środowiska, zdrowia publicznego, zwierząt i roślin, warunków utrzymania zwierząt i bezpieczeństwa pracy. Normy te mogą nakładać na rolników nowe obowiązki, przyczyniających się do zmniejszenia ich dochodów lub ponoszenia dodatkowych kosztów. Należy zapewnić rolnikom tymczasowe i degresywne wsparcie w celu ułatwienia częściowego pokrycia kosztów wynikających z wdrożenia norm, o których mowa.
- (4) W następstwie wprowadzenia działania „spełniania norm”, wsparcie udzielane obecnie rolnikom na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 na ograniczenia w rolniczym użytkowaniu na obszarach podlegających ograniczeniom ekologicznym powinno od tej pory obejmować ograniczenia wynikające z wykonania dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁵ i dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁶. Odpowiednio, w niektórych okolicznościach może zostać zaproponowany wyższy poziom wsparcia a ograniczenie powierzchni do 10% będzie ograniczone do działania dotyczącego obszarów podlegających specyficznym utrudnieniom.
- (5) Systemy doradztwa rolniczego przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29

¹ Opinia wydana dnia 5 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. C 208 z 3.9.2003, str. 64.

³ Opinia wydana dnia 2 lipca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

⁵ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁶ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/62/WE (Dz.U. L 305 z 8.11.1997, str. 42).

września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników⁷, mają na celu określenie i proponowanie ulepszeń w bieżącym funkcjonowaniu w związku z normami statutowymi dotyczącymi środowiska, zdrowia publicznego, zwierząt i roślin oraz warunków utrzymania zwierząt. W celu pokrycia takich usług doradczych należy zapewnić rolnikom wsparcie.

- (6) Należy zachęcać rolników do przyjęcia wysokich norm w zakresie warunków utrzymania zwierząt. Należy poszerzyć zakres istniejącego rozdziału rolno-środowiskowego rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 w celu zapewnienia wsparcia rolnikom, którzy zobowiązują się do przyjęcia norm dotyczących hodowli zwierząt wykraczających poza ustawowe minimum.
- (7) Doświadczenie wykazało, że należy wzmocnić zakres instrumentów mających wspierać jakość żywności w polityce rozwoju obszarów wiejskich.
- (8) Należy zachęcać rolników do udziału we wspólnotowych lub krajowych systemach jakości żywności. Udział w takich systemach może przyczynić się do dodatkowych kosztów i obowiązków, które nie są wynagradzane w całości na rynku. Rolnikom uczestniczącym w takich systemach należy zapewnić tymczasowe wsparcie.
- (9) Potrzebna jest poprawa świadomości konsumentów odnośnie istnienia i specyfikacji produktów produkowanych w ramach wspólnotowych lub krajowych systemów jakości żywności. Należy zapewnić wsparcie grupom producentów przy informowaniu konsumentów i promocji produktów objętych systemami wspieranymi przez Państwa Członkowskie w ramach ich planów rozwoju obszarów wiejskich.
- (10) Wdrożenie nowych działań towarzyszących wymaga wyjaśnienia niektórych istniejących przepisów. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji w gospodarstwa rolne i przepisów finansowych.
- (11) Biorąc pod uwagę znaczenie wspierania innowacji w sektorze przetwórstwa spożywczego, należy rozszerzyć zakres istniejącego rozdziału rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 dotyczącego poprawy przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w celu zapewnienia wsparcia dla rozwoju podejścia nowatorskiego w przetwórstwie spożywczym.
- (12) Wyżej wymieniony rozdział określa warunki dotyczące uprawnień do wsparcia dla inwestycji mających na celu poprawę przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, uwzględniając wymagania wobec przedsiębiorstw korzystających już z takiego wsparcia dla spełnienia minimalnych norm dotyczących środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt. Biorąc pod uwagę, iż małe jednostki przetwórcze mogą napotykać trudności w spełnianiu takich norm, Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do przyznania im okresu karencji w odniesieniu do warunków dotyczących uprawnień do wsparcia dla inwestycji podjętych w celu spełnienia nowo wprowadzonych norm dotyczących środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt.
- (13) Konieczne jest zwiększenie ekologicznej i społecznej wartości lasów państwowych; wsparcie inwestycyjne dla tych celów powinno być przyznawane z jednoczesnym wyłączeniem wsparcia dla środków zwiększających gospodarcze wykorzystanie tych lasów.
- (14) Doświadczenie zdobyte przy realizacji programowania rozwoju obszarów wiejskich na lata 2000-2006 wykazało potrzebę wyjaśnienia i uproszczenia niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i dostosowania niektórych poziomów pomocy. Takie wyjaśnienia i dostosowania dotyczą przede wszystkim zakresu i szczegółowej treści wsparcia dla obszarów mniej uprzywilejowanych i obszarów podlegających ograniczeniom ekologicznym, oraz wsparcia dla szkolenia, leśnictwa oraz dostosowania i rozwoju obszarów wiejskich.
- (15) Dlatego rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁷ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 istniejący tekst uzyskuje oznaczenie ust. 1 i dodaje się ust. 2:

„2. Warunki uzyskania wsparcia dla inwestycji przewidziane w ust. 1 muszą być spełnione do czasu podjęcia decyzji indywidualnej w sprawie przyznania wsparcia.

3. Jeśli inwestycje są dokonywane w celu spełnienia nowo wdrożonych norm minimalnych dotyczących środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt, może zostać przyznane wsparcie w celu ich spełnienia. W takich przypadkach, jeśli rozwiązanie szczególnych problemów wynikających ze spełnienia norm minimalnych wymaga czasu, rolnikom może zostać przyznany okres karencji, aby mogli oni spełnić te normy. Rolnicy spełniają odpowiednie normy przed upłynięciem okresu inwestycyjnego.”;

2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Całkowita kwota wsparcia, wyrażona w procentach wielkości kwalifikującej się inwestycji jest ograniczona do maksymalnie 40% lub 50% na obszarach mniej uprzywilejowanych.”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jeśli inwestycje są podejmowane przez młodych rolników w rozumieniu w rozdziale II, te wielkości procentowe mogą wynosić maksymalnie 50% lub, na obszarach mniej uprzywilejowanych, 60% przez okres nie dłuższy niż pięć lat od rozpoczęcia prowadzenia przez nich gospodarstwa. Warunek wieku ustanowiony w art. 8 ust. 1 tiret pierwsze musi być spełniony w momencie podejmowania działalności.”;

3) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc na podjęcie działalności może obejmować:

a) jednorazową premię do wysokości nie wyższej niż określona w Załączniku, i

b) dotację na spłatę pożyczki zaciągniętej w celu pokrycia kosztów, które pojawiły się w związku z rozpoczęciem prowadzenia gospodarstwa; skapitalizowana wartość dotacji na spłatę oprocentowania nie może przekraczać wartości premii.

Wsparcie wyższe niż maksymalna kwota określona w lit. a) ale nieprzekraczające kwoty 30 000 EUR może zostać przyznane młodym rolnikom korzystającym z usług doradztwa rolniczego związanych podjęciem przez nich działalności przez okres trzech lat od podjęcia działalności.”;

4) w art. 9 akapit drugi tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- przygotowanie rolników i innych osób zaangażowanych w działalność związaną z rolnictwem do jakościowej reorientacji produkcji, stosowania praktyk produkcji zgodnych z zasadami utrzymania i poprawy stanu krajobrazu, ochrony środowiska naturalnego, normami higieny i warunkami utrzymania zwierząt, a także do nabycia umiejętności potrzebnych im do zarządzania rentownym gospodarstwem, oraz”;

5) w art. 15 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Dodatki wyrównawcze wyższe niż maksymalna kwota mogą być przyznane pod warunkiem, że średnia kwota wszystkich dodatków wyrównawczych przyznanych na poziomie programowania nie przekracza kwoty maksymalnej. Państwa Członkowskie mogą przedstawić łącznie kilka programów regionalnych, w celu wyliczenia średniej kwoty. Jednakże, w przypadkach odpowiednio uzasadnionych przez obiektywne okoliczności, średnia kwota może zostać zwiększona do wysokości najwyższej średniej kwoty określonej

w niniejszym Załączniku.”

6) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatności w celu zrekompensowania poniesionych kosztów lub utraconych dochodów mogą zostać przyznane rolnikom, którzy podlegają ograniczeniom przy prowadzeniu działalności rolnej na obszarach, na których istnieją ograniczenia ekologiczne w wyniku wykonania dyrektyw 79/409/EWG* i 92/43/EWG**, jeśli i w takim zakresie, w jakim płatności są niezbędne dla rozwiązania specyficznych problemów wynikających z wykonania tych dyrektyw.

* Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 6.5.2003, str. 36).

** Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/62/WE (Dz.U. L 305 z 8.11.1997, str. 42).”

b) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Najwyższa kwota kwalifikująca się do wsparcia wspólnotowego jest określona w Załączniku. Kwota ta może zostać zwiększona w odpowiednio uzasadnionych przypadkach dla uwzględnienia szczególnych problemów.

Wsparcie wyższe od kwoty maksymalnej może zostać przyznane w okresie nieprzekraczającym pięciu lat od dnia, w którym postanowienie o nałożeniu ograniczeń staje się obowiązkowe zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym. Wsparcie to jest przyznawane corocznie w sposób degresywny i nie przekracza kwoty określonej w niniejszym Załączniku.”;

7) w art. 20, istniejący tekst uzyskuje oznaczenie ust. 1 i dodaje się ust. 2:

„2. Obszary określone w ust. 1 nie mogą przekraczać 10% obszaru danego Państwa Członkowskiego”;

8) Skreśla się art. 21.

9) Po rozdziale V tytuł II dodaje się rozdział w brzmieniu.

„ROZDZIAŁ Va

SPEŁNIANIE NORM

Artykuł 21a

Wsparcie dla rolników w celu pomocy przy dostosowywaniu do surowych norm wynikających z prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie środowiska, zdrowia publicznego, zwierząt i roślin, warunków utrzymania zwierząt i bezpieczeństwa pracy przyczynia się do osiągnięcia następujących celów:

a) szybszego tempa wdrożenia surowych norm wspólnotowych przez Państwa Członkowskie;

b) poszanowania tych norm przez rolników;

c) korzystania przez rolników z usług doradztwa rolniczego, przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz systemów wsparcia dla producentów niektórych upraw*, przy ocenie ich działalności i określaniu ulepszeń wymaganych w odniesieniu do ustawowych wymogów dotyczących zarządzania określonych w tym rozporządzeniu.

* Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

Artykuł 21b

1. Tymczasowe wsparcie przeznaczone na częściowe pokrycie poniesionych kosztów i utraconych dochodów może zostać przyznane rolnikom, którzy muszą stosować surowe normy wynikające z prawodawstwa wspólnotowego i nowo wdrożonych do ustawodawstwa krajowego.

W przypadku Państw Członkowskich stosujących się do przepisów art. 16, wsparcie wynikające z niniejszego rozdziału nie może zostać przyznane rolnikowi na stosowanie norm wynikających z prawodawstwa wspólnotowego określonego w art. 16.

2. Wsparcie może zostać przyznane na okres nieprzekraczający pięciu lat od dnia, w którym norma zaczyna obowiązywać zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym

Aby móc ubiegać się o wsparcie, norma powinna nakładać nowe obowiązki lub ograniczenia na praktykę gospodarki rolnej, mające znaczący wpływ na typowe koszty operacyjne gospodarstwa oraz dotyczące znacznej liczby rolników.

W odniesieniu do dyrektyw, których nieprzekraczalny termin wykonania został przekroczony i które wciąż nie zostały właściwie wykonane przez Państwo Członkowskie, wsparcie może zostać przyznane przez okres nie dłuższy niż pięć lat od dnia 25 października 2003 r.

3. Wsparcie nie jest wypłacane, jeśli niestosowanie normy przez wnioskującego rolnika jest spowodowane brakiem poszanowania wobec norm już przetransponowanych do ustawodawstwa krajowego.

Artykuł 21c

1. Wsparcie przyznawane jest corocznie w postaci jednolitej stawki o charakterze degresywnym, w równych ratach. Państwa Członkowskie ustalają poziom płatności dla danej normy w odniesieniu do poziomu obowiązków wynikających ze stosowania jej normy. Poziom płatności ustalany jest tak, aby zapobiegał nadmiernej kompensacji. Koszty związane z inwestycjami nie są brane pod uwagę przy określaniu poziomu rocznego wsparcia.

2. Maksymalna kwalifikowana roczna kwota wsparcia dla gospodarstwa rolnego jest określona w niniejszym Załączniku.

Artykuł 21 d

1. Wsparcie może być przyznane rolnikom dla ułatwienia ponoszenia kosztów wynikających z korzystania z usług doradztwa rolniczego, które określają i, w miarę potrzeby, proponują ulepszenia dotyczące stosowania przez rolników norm ustawowych dotyczących środowiska, zdrowia publicznego, zwierząt i roślin i warunków utrzymania zwierząt.

2. Usługi doradztwa rolniczego, za które może być przyznawane wsparcie są zgodne z rozdziałem III tytuł II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i przepisami przyjętymi przy jego wykonaniu.

3. Całkowita kwota wsparcia za korzystanie z usług doradztwa as określone w ust. 1, ograniczona jest maksymalnie do 80% kosztów kwalifikowanych, nie przekraczając maksymalnej kwalifikowanej kwoty określonej w niniejszym Załączniku.”;

10) rozdział VI otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ VI

AGROŚRODOWISKO I WARUNKI UTRZYMANIA ZWIERZĄT

Artykuł 22

Wsparcie metod produkcji rolniczej zaprojektowanych w celu ochrony środowiska i utrzymania terenów wiejskich (agrośrodowisko) lub poprawy warunków utrzymania zwierząt przyczynia się do osiągnięcia celów polityki wspólnotowej dotyczących rolnictwa, środowiska naturalnego i warunków utrzymania zwierząt gospodarskich.

Wsparcie takie promuje:

- a) sposoby użytkowania gruntów rolnych zgodne z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska, krajobrazu i jego elementów, zasobów naturalnych, gleby i różnorodności genetycznej,
- b) przyjazną dla środowiska ekstensyfikację rolnictwa i nisko intensywne systemy wypasania,
- c) zachowanie środowisk rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej, które są zagrożone,
- d) utrzymanie krajobrazu i cech historycznych gruntów rolnych,
- e) stosowanie planowania środowiskowego w praktyce rolniczej,
- f) poprawę warunków utrzymania zwierząt.

Artykuł 23

1. Wsparcie jest przyznawane rolnikom, którzy zobowiążą się do stosowania praktyk agrośrodowiskowych lub związanych z warunkami utrzymania zwierząt przez okres co najmniej pięciu lat. W miarę potrzeby, dla szczególnych rodzajów zobowiązań określany jest dłuższy okres, uwzględniający ich wpływ na środowisko lub warunki utrzymania zwierząt.

2. Zobowiązania agrośrodowiskowe i dotyczące warunków utrzymania zwierząt obejmują więcej niż tylko stosowanie zwyczajnej dobrej praktyki rolniczej obejmującej dobrą praktykę hodowli zwierząt.

Zobowiązania agrośrodowiskowe zapewniają usługi, których nie wspierają inne środki, takie jak wsparcie rynkowe lub dodatki wyrównawcze.

Artykuł 24

1. Wsparcie w zakresie zobowiązań agrośrodowiskowych i warunków utrzymania zwierząt przydziela się corocznie i obliczane jest na podstawie:

- a) utraconych dochodów,
- b) dodatkowych kosztów wynikających z tego zobowiązania, oraz
- c) potrzeby zapewnienia zachęty finansowej.

Koszty związane z inwestycjami nie są brane pod uwagę przy obliczaniu poziomu corocznego wsparcia. Koszty niedochodowych inwestycji niezbędnych dla wypełnienia zobowiązania mogą być uwzględniane przy obliczaniu poziomu corocznego wsparcia.

2. Maksymalne roczne kwoty wsparcia Wspólnoty są określone w Załączniku. W przypadku gdy wsparcie obliczane jest w oparciu o powierzchnię, kwoty te wyliczane są w oparciu o powierzchnię gospodarstwa, do której stosuje się zobowiązanie agrośrodowiskowe”;

11) po rozdziale VI tytuł II dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIa

JAKOŚĆ ŻYWNOŚCI

Artykuł 24a

Wsparcie dla metod produkcji rolnej opracowanych w celu poprawy jakości produktów rolnych i ich promocji przyczynia się do osiągnięcia następujących celów:

- a) zapewnienie konsumentów o jakości produktu lub procesu produkcyjnego poprzez udział rolników w systemach jakości żywności w rozumieniu art. 24b;
- b) osiągnięcie wartości dodanej dla podstawowych produktów rolnych i zwiększeniu ich możliwości na rynku;
- c) poprawa sposobów informowania konsumentów o dostępności i specyfikacji takich produktów.

Artykuł 24b

1. Wsparcie przyznawane jest rolnikom, którzy na zasadzie dobrowolności biorą udział we wspólnotowych lub krajowych systemach jakości żywności, nakładających szczególne wymagania produkcyjne na produkty rolne wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa, oraz stosują się do przepisów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

Wsparcie obejmuje jedynie produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi.

2. Do uzyskania wsparcia uprawnione są wspólnotowe systemy jakości zgodnie z następującymi rozporządzeniami i przepisami:

- a) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92, z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych^{*},
- b) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie zaświadczeń o szczególnych cechach produktów rolnych i środków spożywczych^{**},
- c) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych^{***},
- d) tytuł VI w sprawie jakości wina produkowanego w określonych regionach rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina^{****}.

3. Aby uzyskać uprawnienie do wsparcia, programy jakości żywności uznane przez Państwa Członkowskie spełniają kryteria wymienione w lit. a) - e):

- a) specyfika produktu końcowego wyprodukowanego w ramach takich systemów wynika ze szczegółowych obowiązków dotyczących metod rolnictwa, które gwarantują:
 - (i) szczególne cechy łącznie z procesem produkcyjnym, lub
 - (ii) jakość produktu końcowego, która w sposób znaczący przewyższa handlową jakość produktów w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin, warunków utrzymania zwierząt i ochrony środowiska naturalnego;
- b) systemy obejmują obowiązujące specyfikacje produktów a zgodność z tymi specyfikacjami weryfikowana jest przez niezależną jednostkę kontrolującą;
- c) systemy są otwarte dla wszystkich producentów;

- d) systemy są przejrzyste i zapewniają pełną możliwość podążania śladem produktów;
- e) systemy odpowiadają bieżącym lub przewidywanym możliwościom rynkowym.

4. Systemy których jedynym celem jest zapewnienie wyższego poziomu kontroli przestrzegania obowiązkowych norm prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego nie są uprawnione do uzyskania wsparcia.

*Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

**Dz.U. L 208 z 27.7.1992, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

***Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

****Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

Artykuł 24c

1. Wsparcie jest wypłacane jako coroczna zachęta finansowa nieprzekraczająca maksymalnej kwalifikowanej sumy na gospodarstwo rolne jak określono w niniejszym Załączniku. Poziom płatności ustalany jest w odniesieniu do poziomu kosztów stałych wynikających z udziału we wspieranych systemach i ustalany jest na poziomie zapobiegającym nadmiernej kompensacji.

2. Okres wypłacania takiego wsparcia nie przekracza pięciu lat.

Artykuł 24d

1. Wsparcie jest przyznawane grupom producentów na działalność mającą na celu informowanie konsumentów i promowanie produktów rolnych lub środków spożywczych wskazanych w ramach wspólnotowych lub krajowych systemów jakości żywności, jak zostało to określone w art. 24b, i wybranych przez Państwo Członkowskie do uzyskania wsparcia na mocy środków przewidzianych w art. 24a, 24b i 24c.

2. Wsparcie obejmuje działalność związaną z informowaniem, promocją i reklamą.

3. Całkowita kwota wsparcia ograniczona jest maksymalnie do 70% kwalifikowanych kosztów działań.”;

12) W art. 25 ust. 2 tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„- opracowanie i zastosowanie nowych technologii.”;

13) W art. 26 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W sytuacji, gdy dokonywane są inwestycje w celu spełnienia nowo wdrożonych minimalnych norm odnoszących się do środowiska naturalnego, higieny i warunków utrzymania zwierząt, wsparcie może zostać przyznane w celu spełnienia tych norm. W takich przypadkach, ze względu na czas potrzebny na rozwiązanie szczególnych problemów napotkanych przy spełnianiu norm minimalnych, małym jednostkom przetwórczym może zostać przyznany okres karencji. Małe jednostki przetwórcze spełniają stosowne normy przed końcem okresu inwestycyjnego.”;

14) Art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wsparcie tego rodzaju, przewidziane w art. 30 i 32, udzielane jest tylko dla lasów i obszarów znajdującymi się w posiadaniu właścicieli prywatnych, ich stowarzyszeń, gmin lub stowarzyszeń gmin. Ograniczenie to nie ma zastosowania w odniesieniu do działań przewidzianych w art. 30 ust. 1 tiret drugie, dla inwestycji w lasy mających na celu znaczne zwiększenie ich wartości ekologicznej i społecznej, oraz do działań przewidzianych w art. 30 ust. 1 tiret szóste.”;

15) Art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Działania proponowane na podstawie niniejszego rozporządzenia na obszarach zaklasyfikowanych jako obszary o wysokim lub średnim ryzyku pożarów leśnych w ramach działania Wspólnoty w sprawie ochrony lasów przed pożarami muszą stosować się do planów ochrony lasów ustanowionych przez Państwa Członkowskie dla tych obszarów.”;

16) W art. 30 ust. 1 tiret ostatnie otrzymuje brzmienie

„- przywracanie potencjału produkcji leśnej, zniszczonej przez klęski żywiołowe i pożary oraz wprowadzanie działań zapobiegawczych.”;

17) W art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wsparcie takie, oprócz kosztów założenia, może obejmować:

- roczną dopłatę do hektara zalesionej ziemi dla pokrycia kosztów utrzymania, przez okres do pięciu lat,
- roczną dopłatę do hektara w celu pokrycia utraty dochodu wynikającego z zalesienia, przez okres maksymalnie do 20 lat dla rolników lub ich zrzeszeń, którzy uprawiali tę ziemię przed jej zalesieniem lub dla każdej innej osoby prawa prywatnego.”

b) Ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wsparcie dla zalesiania gruntów rolnych należących do władz publicznych obejmuje jedynie koszty założenia. Jeśli zalesione grunty dzierżawione są przez osobę prawa prywatnego, może zostać przyznana roczna premia określona w ust. 1 akapit drugi.”

c) W ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gatunków szybko rosnących uprawianych w krótkim okresie, wsparcie na zalesianie obejmuje wyłącznie koszty założenia.”;

18) W art. 33 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret trzecie i czwarte otrzymują brzmienie:

- „- tworzenia systemów doradztwa rolniczego, określonego w rozdziale III tytuł II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jak również usług związanych z obsługą i prowadzeniem gospodarstwa rolnego,
- wprowadzania do obrotu produktów rolnych dobrej jakości łącznie z tworzeniem systemów jakości, określonych w art. 24b ust. 2 i 3,”.

b) dodaje się tiret w brzmieniu:

„- zarządzanie zintegrowanymi strategiami rozwoju obszarów wiejskich przez partnerstwa lokalne.”;

19) W art. 34 akapit drugi dodaje się dwa tiret w brzmieniu:

- „- zasady regulujące spełnianie norm (rozdział Va)
- zasady regulujące jakość żywności (rozdział VIa)”;

20) W art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wsparcie Wspólnoty dotyczące wcześniejszych emerytur (art. 10, 11 i 12 obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów podlegających ograniczeniom ekologicznym (art. 13-21), spełniania norm (art. 21a-21d), agro - środowiska i warunków utrzymania zwierząt (art. 22, 23 i 24), jakości żywności (art. 24a-24d) i zalesiania (art. 31), finansowane jest z EFOGR Sekcji Gwarancji w całej Wspólnocie.”;

21) W art. 37 ust. 3 akapit drugi tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„- działań wspierających projekty badawcze lub działań uprawniających do finansowania wspólnotowego na mocy decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii*.

* Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.”;

22) W art. 47 ust. 2 akapit drugi tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:

„- wkład Wspólnoty w programowanie działań ustanowionych w art. 22-24 niniejszego rozporządzenia nie przekracza 85% na obszarach objętych Celem 1 oraz 60% na innych obszarach.”;

23) W art. 51 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Pomoc państwa mająca na celu wsparcie rolników, którzy dostosowują się do surowych norm wynikających z prawodawstwa wspólnotowego dotyczących środowiska, zdrowia publicznego, zwierząt i roślin, warunków utrzymania zwierząt i bezpieczeństwa pracy, jest zakazana jeśli nie są spełnione warunki określone w art. 21a, 21b i 21c. Jednakże, dodatkowa pomoc przekraczająca maksymalną kwotę ustaloną zgodnie z art. 21c może zostać przyznana rolnikom w celu ułatwienia dostosowania do ustawodawstwa krajowego bardziej restrykcyjnego niż normy wspólnotowe.

W razie braku prawodawstwa wspólnotowego, pomoc państwa mająca na celu wsparcie rolników, którzy dostosowują się do wysokich norm wynikających z ustawodawstwa krajowego dotyczących środowiska naturalnego, zdrowia publicznego, zwierząt i roślin, warunków utrzymania zwierząt i bezpieczeństwa pracy jest zakazana, jeśli nie spełnia odpowiednich warunków ustanowionych w art. 21a, 21b i 21c. Pomoc dodatkowa przekraczająca maksymalne kwoty ustawowe zgodnie z art. 21c może zostać przyznana jedynie, jeśli jest uzasadniona na mocy ust. 1 wyżej wymienionego artykułu.”;

24) Załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2003 r.

W imieniu Rady

G. ALEMANN

Przewodniczący

ZALĄCZNIK

„ZALĄCZNIK

TABELA KWOT

Artykuł	Temat	Euro	
8 ust. 2	Pomoc przy rozpoczynaniu prowadzenia gospodarstwa	25 000	
12 ust. 1	Wcześniejsze przejście na emeryturę	15 000* 150 000 3 500 35 000	na osobę przekazującą gospodarstwo na rok całkowita kwota na osobę przekazującą gospodarstwo na pracownika na rok całkowita kwota na pracownika
15 ust. 3	Najniższy dodatek wyrównawczy Najwyższy dodatek wyrównawczy Najwyższy średni dodatek wyrównawczy	25** 200 250	na hektar ziemi użytkowanej rolniczo na hektar ziemi użytkowanej rolniczo na hektar ziemi użytkowanej rolniczo
16	Najwyższa wypłata. Początkowa najwyższa wypłata Początkowa najwyższa wypłata	200 500	na hektar na hektar
21c	Najwyższa wypłata	10 000	na gospodarstwo
21d	Usługi doradztwa rolniczego	1 500	na usługę doradczą
24 ust. 2	Uprawy jednoroczne Specjalistyczne uprawy wieloletnie Inne użytkowanie gruntów Rasy lokalne zagrożone wyginięciem do celów hodowlanych Warunki utrzymania zwierząt	600 900 450 200*** 500	na hektar na hektar na hektar na jednostkę żywego inwentarza na jednostkę żywego inwentarza
24c	Najwyższa wypłata	3 000	na gospodarstwo
31 ust. 4	Najwyższa roczna premia dla pokrycia dochodów utraconych z powodu zalesiania - dla rolników i ich stowarzyszeń - dla każdej innej osoby prawa prywatnego	725 185	na hektar na hektar
32 ust. 2	Najniższa wypłata Najwyższa wypłata	40 120	na hektar na hektar

* W zależności od całkowitej maksymalnej kwoty na osobę przekazującą gospodarstwo, najwyższa roczna wypłata może być zwiększona maksymalnie dwukrotnie uwzględniając strukturę ekonomiczną gospodarstwa i cel przyspieszenia dostosowania struktur rolniczych.

** Kwota ta może być zmniejszona uwzględniając szczególne położenie geograficzne lub strukturę ekonomiczną gospodarstw na określonych obszarach, oraz w celu uniknięcia nadmiernej kompensacji i zgodnie z art. 15 ust. 1 tiret drugie.

*** Kwota ta może być zwiększona w wyjątkowych przypadkach biorąc pod uwagę szczególne wymagania niektórych ras, które powinny być uzasadnione w planach rozwoju obszarów wiejskich.”